

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 5841

Doknr.
264100

Dato
23-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 525 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 525:

”Vil ministeren kommentere borgerhenvendelserne af 24. marts og 2020 om plejebørn omdelt som bilag 207 og 272 (fortroligt).”

Svar:

Henvendelsen beskriver en kompleks sag med et konfliktfyldt samarbejde mellem en kommune og en plejefamilie. Sagen gør naturligvis indtryk på mig, for i sidste ende er der nogle anbragte børn, der risikerer at komme i klemme.

Da jeg ikke har kendskab til den konkrete sag foruden det vedlagte bilagsmateriale, som alt andet lige giver en ensidet beskrivelse af sagen, finder jeg det rigtigst ikke at kommentere yderligere på sagens forløb. Jeg skal endvidere påpege, at jeg som minister ikke kan gå ind i en konkret sag eller pålægge en anden myndighed at træffe en bestemt afgørelse i sagen.

I forhold til plejefamiliers vilkår kan jeg oplyse, at der ikke findes lovgivning, som regulerer fastsættelsen af vederlag eller opsigelsesvarsler for plejefamilier, ligesom området ikke er overenskomstreguleret. Vederlag og vilkår for plejefamilier er et aftalespørgsmål mellem kommunerne og plejefamilierne, og begge parter skal således være enige om forholdene.

Jeg er opmærksom på, at der desværre er alt for mange eksempler på tilfælde, hvor der opstår uenigheder mellem en plejefamilie og kommunen om ansættelses- og lønvilkår. I den forbindelse skal jeg understrege, at barnets tarv altid skal være det bærende hensyn for kommunen, og derfor bør kommunerne strække sig langt for at sikre et godt samarbejde med plejefamilierne. Det må aldrig være sådan, at et anbragt barn bliver taget som gidsel i en uenighed om vederlag mellem barnets plejefamilie og kommunen.

I tilfælde hvor kommunen har en konkret bekymring for et anbragt barn, og bekymringen vedrører forholdene i barnets plejefamilie, er kommunen naturligvis forpligtet til at reagere. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om der er behov for at flytte barnet eller den unge til et andet anbringelsessted af hensyn til barnets eller den unges bedste, og i så fald skal kommunen træffe afgørelse om ændret anbringelsessted.

Hvis kommunen i forbindelse med en konkret sag bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud eller en plejefamilie, der er omfattet af socialtilsynet, skal kommunen underrettet det socialtilsyn, der fører driftsorienteret tilsyn med tilbuddet eller

plejefamilien. Socialtilsynet skal herefter vurdere, om der er grundlag for at tage tilsynsmæssige initiativer og fx aflægge anmeldt eller uanmeldt tilsynsbesøg.

Det følger af lov om socialtilsyn, at socialtilsynet kan træffe afgørelse om ophør af godkendelsen af et tilbud eller en plejefamilie, hvis tilbuddet eller plejefamilien ikke længere opfylder betingelserne for godkendelse.

Hvis socialtilsynet bliver opmærksom på bekymrende forhold i en plejefamilie eller på et anbringelsessted, som er underlagt socialtilsynet, har socialtilsynet pligt til at underrette den eller de kommuner, der har ansvar for det enkelte anbragte barn.

Reglerne på området afspejler således, at det er barnets bedste, der altid skal veje tungest – og også tungere end hensynet til barnets forældre eller plejeforældre. Det gælder i tilfælde, hvor der foreligger en konkret bekymring for et anbragt barn, og det bør også gælde i tilfælde, hvor der opstår uenigheder mellem barnets plejefamilie og kommunen om løn- og ansættelsesvilkår.

Det er min overbevisning, at lovgivningen i endnu højere grad bør sætte barnet i centrum. Vi skylder også udsatte børn og unge at styrke indsatsen på området, så de får den rette hjælp og omsorg. Derfor arbejder regeringen på et udspil, der bl.a. skal sikre anbragte børn og unge ro og stabilitet i anbringelsen. Det handler bl.a. om at styrke kvaliteten i anbringelserne. Men en del af løsningen handler også om at sikre, at både børn og plejeforældre kan være trygge ved, at en anbringelse ikke afbrydes på grund af uoverensstemmelser med kommunen om eksempelvis økonomi.

Med venlig hilsen
Astrid Krag